

توسعه ایرانی میدان آزادگان روی ریل افتاد/بزرگترین پروژه سرمایه‌گذاری دولت سیزدهم رقم می‌خورد

با امضای یادداشت تفاهم میدان آزادگان که تأمین مالی آن را بانک‌های ایرانی و شرکتهای تولید و اکتشاف داخلی برعهده گرفته‌اند، بهره‌برداری از این میدان مشترک با کشور عراق تسریع می‌شود.

به گزارش مشعل نیوز؛ میدان نفتی آزادگان در منطقه دشت آبادان، در حدود ۸۰ کیلومتری غرب و جنوب غرب اهواز و در امتداد مرز ایران و عراق در مساحتی بالغ بر ۱۵۰۰ کیلومتر مربع قرار دارد. این میدان بزرگ‌ترین میدان نفتی مشترک ایران به‌شمار می‌رود، از طرفی این میدان را دهمین میدان بزرگ نفتی جهان بر می‌شمارند. این میدان مهم‌ترین مخزن جوان (گرین‌فیلد) و کمتر توسعه یافته کشور است که ظرفیت بالایی برای افزایش تولید نفت کشور در خود دارد. ایران و عراق به‌طور مشترک از این میدان بهره‌برداری می‌کنند؛ عراق این میدان را با نام مجنون می‌شناسد. قرار است تفاهم‌نامه توسعه این

میدان با ۶ بانک ایرانی و ۶ شرکت E&P داخلی بعد از ظهر امروز (۱۴ تیرماه) با حضور رییس جمهور و سایر مقامات عالی رتبه دولت برگزار شود.

آنطور که ارزیابی شرکت‌های مختلف نشان می‌دهد، این میدان حدود ۳۲ میلیارد بشکه نفت در جا دارد که در ۴ مخزن سروک، کژدمی، گدوان و فهلیان جای گرفته است. پیشتر توسعه بخش ایران این میدان در قالب دو میدان مجزا آزادگان شمالی و جنوبی دنبال می‌شد که از توسعه آن تاکنون روزانه حدود ۱۹۰ هزار بشکه حاصل می‌شود.

هشت شرکت بین‌المللی و کار نا تمام

پیش از این هشت شرکت بین‌المللی برای توسعه این میدان کار مطالعات جامع آن را انجام داده بودند؛ اما به‌جز شرکت CNPCI که توسعه بخشی از میدان آزادگان شمالی را اجرا کرد، باقی شرکت‌ها به‌دلیل تحریم‌ها برای توسعه میدان قدم به‌میان نگذاشتند. همین موضوع دولت سیزدهم را بر آن داشت تا فعالیت عقب‌مانده گذشته را بدون معطلی برای شرکت‌های بین‌المللی، با تکیه بر توان و دانش ایرانی با استفاده از حداکثر توان و مقدرات داخلی پیش ببرد.

تکمیل توسعه این میدان در دولت سیزدهم جان تازه‌ای به‌خود گرفت از آنجایی که در دولت گذشته طرحی برای توسعه آن اجرا نشده بود، با ورود دولت سیزدهم به‌عنوان نخستین اقدام، تعداد ناوگان حفاری میدان ۶۰ درصد افزایش یافت و ۲۰ چاه حفر شده قبلی به تولید رسید. آنطور که جواد اوجی، وزیر نفت و محسن خجسته‌مهر، مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران بارها بر آن تأکید کرده‌اند، تکمیل توسعه این میدان اولین اولویت نفتی وزارت نفت دولت سیزدهم است.

حالا با امضای یادداشت تفاهم توسعه میدان توسعه این میدان در آینده پیشرو به مجموعه‌ای از شرکت‌های ایرانی در قالب یک شرکت واحد سپرده می‌شود.

با توسعه جامع این میدان، بر اساس مطالعات انجام شده از سوی شرکت‌های مختلف داخلی و خارجی، پیش‌بینی می‌شود تولید از این میدان به حدود ۵۷۰ هزار بشکه در روز برسد.

افزایش متمایز ضریب بازیافت میدان آزادگان

البته علاوه بر تکمیل توسعه این میدان موضوع افزایش ضریب بازیافت

این میدان نیز مد نظر است. تزریق آب به عنوان روش افزایش ضریب بازیافت در این میدان دنبال می‌شود که بر اساس مطالعات باید به میزان گسترده‌ای در این میدان اعمال شود.

برای تکمیل توسعه و رسیدن به این میزان تولید حدود ۴۲۰ حلقه چاه تولیدی و تزریقی حفر خواهد شد که از این تعداد ۱۸۷ مورد برای تزریق آب در این میدان به کار گرفته می‌شود که بزرگ‌ترین پروژه‌ی تزریق آب کشور به شمار می‌رود.

برای تأمین آب مورد نیاز تزریق آب، خط لوله ۱۵۰ کیلومتری از خلیج فارس، جدای از این تفاهم‌نامه و قرارداد بعد از آن، اجرا می‌شود. همچنین برای جابجای این میزان نفت باید در مجموع ۴۳۰ کیلومتر خطوط لوله جریانی کار گذاشته شود.

سرمایه مورد نیاز برای توسعه این میدان قرار است از سوی بانک‌های ملی ایران، ملت، تجارت، پارسیان، پاسارگاد و شهر و شرکت‌های قرارگاه سازندگی خاتم‌الانبیا، توسعه صنعت نفت و گاز پرشیا، توسعه نفت و گاز مپنا، هلدینگ انرژی گستر سینا، پتروپارس و مهندسی و صنایع نفت (اویک) تأمین شود.

شرکت اکتشاف و تولید آزادگان جایی برای همگرایی

مقرر شده است این شرکت‌ها و بانک‌ها بعد از امضای تفاهم‌نامه نسبت به تشکیل و تأسیس یک شرکت واحد با عنوان شرکت اکتشاف و تولید آزادگان اقدام کنند که مجموع شرکت‌ها و بانک‌های ذکر شده به عنوان سهامدار شرکت اصلی ثبت می‌شوند و شش بانک داخلی ۸۰ درصد و شش شرکت اکتشاف و تولید ۲۰ درصد آورده این پروژه را تأمین خواهند کرد.

توسعه این میدان در طول ۷ سال اجرا می‌شود و شرکت اکتشاف و تولید آزادگان برای این منظور باید ۷ میلیارد دلار سرمایه مورد نیاز را تأمین کند که با توجه به مدل IPC این قرارداد و تولیدی شدن آن از سال دوم که منجر به بازپرداخت سرمایه از سوی کارفرما متناسب با میزان توسعه و تولید می‌شود، شرکت‌ها نیازی به تأمین کل ۷ میلیارد دلار در ابتدای پروژه ندارند و در صورت پیشرفت موفق طرح تا سال دوم می‌توانند از محل بازپرداخت پروژه تا سال هفتم برای تأمین مالی باقی پروژه اقدام کنند.

بر این اساس این پروژه بزرگ‌ترین پروژه سرمایه‌گذاری دولت سیزدهم و حتی دولت‌های اخیر محسوب می‌شود و از قرارداد ناتمام توتال در دولت

یازدهم (۴.۸ میلیارد دلار) نیز بزرگتر است با این تفاوت که توتال فقط چند میلیون دلار سرمایه‌گذاری و کار را نیمه‌تمام رها کرد اما در طرح توسعه میدان آزادگان تمام منابع از داخل تأمین می‌شود.

قرارداد توسعه و بهره‌برداری از این میدان تا ۲۰ سال ادامه دارد و بر اساس برآوردها بعد از سال هشتم (و سربه‌سر شدن میزان سرمایه آورده و بهره‌برداری)، تا سال بیستم حدود ۱۱۵ میلیارد دلار درآمد خواهد داشت.

۲۴ هزار شغل و ۲۸۰ میلیون دلار طرح مسئولیت اجتماعی

این طرح می‌تواند به‌طور مستقیم و غیر مستقیم ۲۴ هزار شغل برای کشور ایجاد کند و از محل ۴ درصد از کل سرمایه‌گذاری بر اساس مصوب مجلس شورای اسلامی برای مسئولیت‌های اجتماعی وزارت نفت، ۲۸۰ میلیون دلار به این موضوع اختصاص می‌یابد.

با تأسیس شرکت اکتشاف و تولید آزادگان در عمل کار توسعه این میدان آغاز می‌شود و برای اجرای سریع و بدون معطلی این پروژه دولت مجوزها و اختیارات لازم را به وزارت نفت اعطا کرده است.

از دیگر جذابیت‌های این طرح می‌توان به بهبود IRR طرح اشاره کرد. همچنین این اولین بار است که بانکها نسبت به سرمایه‌گذاری در طرح‌های وزارت نفت اقدام می‌کنند و پیشتر بانکها به‌طور صرف با اعطای تسهیلات در پروژه‌ها مشارکت داشتند. این طرح همچنین موجب توسعه کم‌سابقه توان تولید داخل در حوزه تأسیسات نفتی و پرکردن ظرفیت خالی سازندگان تجهیزات و پیمانکاران EPC و EPD خواهد شد.

این موضوع می‌تواند هدایت نقدینگی موجود در بانکها را به‌دنبال داشته باشد که هدایت نقدینگی جز مهمترین اهداف دولت سیزدهم است. در واقع این سرمایه بزرگ نقدینگی به‌جای ورود به بخش‌های مختلف اقتصاد و به‌جاگذاری آثار مخرب، وارد مولدترین فضای اقتصادی کشور می‌شود که می‌تواند بیشترین بازدهی را برای ایران داشته باشد. تزریق منابع بانکها به این طرح، مصداق واقعی حمایت از تولید داخلی به‌ویژه اشتغالزایی دانش‌بنیان است.

همچنین افزایش تولید ۳۸۰ هزار بشکه‌ای نفت در این طرح در حالی اتفاق می‌افتد که در دولت یازدهم نه‌تنها افزایش تولیدی صورت نگرفت، بلکه شاهد کاهش تولید نفت کشور نیز بودیم. از طرفی افزایش تولید، قدرت چانه‌زنی ایران در مجمع کشورهای صادرکننده نفت (اوپک)

را نیز افزایش می‌دهد.